

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni
strani lista napišejo, druga
stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor
priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“
v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h
od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXIV.

Celovec, 12. novembra 1915.

Št. 67.

Srbi se umikajo proti Kosovemu polju.

Niš od Bolgarov zavzet. — Bolgarske manifestacije. — Pot v Sofijo se odpira. — Boji v Macedoniji.

Prodiranje avstro-ogrskih in nemških čet v Srbiji se vrši silno naglo. Še z večjo naglico pa prodira bolgarska armada, ki je morala pri prodiranju premagati izredno velike in hude ovire. Spočita, dobro pripravljena in izvežbana bolgarska armada je v kratkem času dosegla več, kakor so pričakovali Bolgari sami. Izza prve balkanske vojne vsled svoje naskakujoče sile glasovita bolgarska armada ni ohranila samo svojega izbornega, prav vojaškega duha, ampak se je celo še dvignila.

Največji in najslavnejši čin v sedanji srbsko-bolgarski vojni je dosegla bolgarska armada z zavzetjem Niša, druge srbske prestolnice in največje srbske trdnjave. Bolgarsko uradno poročilo z dne 5. t. m. pravi:

Po tridnevni besnih bojih je bil danes ob treh popoldne od naših čet zavzet Niš, prvovrstna trdnjava in drugo glavno mesto Srbije. Sovražnik se, zasledovan od naših čet, najhitreje umika. Nad niško trdnjavo plapolala bolgarska zastava.

Zavzetje Niša je povzročilo v Sofiji velikansko veselje. Vršile so se velike manifestacije. Manifestanti so šli pred avstro-ogrsko, nemško in turško poslaništvo in prirejali tam za zavezne države ovacije. Nosili so bolgarske, avstrijske, nemške in turške zastave. Avstro-ogrski poslanik grof Tarnowski se je prikazal na Balkonu, se zahvalil množici za ovacijo in končal z vzklikom: Živela Bolgarija! Živelo Njega Veličanstvo kralj Ferdinand! Živela hrabra bolgarska armada!

Bolgarski vrhovni poveljnik Jekov je poslal ministrskemu predsedniku Radoslavovu sle-

dečo brzojavko: Posebno prijetno mi je, sporočiti Vam, da je bila po trdovratnih krvavih bojih, ki so trajali tri dni, danes ob treh popoldne od naših hrabrih zmagovitih čet zavzeta trdnjava Niš in je bila tam za vedno razvita bolgarska zastava. Ta sijajni uspeh, ki je zmagoslavne zastave oboroženega bolgarskega naroda obdal z novo slavo, utira pot Vaši patriotični politiki za zedinjenje vsega naroda pod žezlom Njega Veličanstva kralja.

Ministrski predsednik Radoslavov je odgovoril brzojavno: Sijajen konec tridnevni bojov naših zmagovitih čet proti trdovratnemu sovražniku pod ozidjem Niša, katerega zavzetje je zgodovinski dogodek in kjer bo narodna zastava za vedno v čast Njega Veličanstva in dinastiji in v slavo hrabrih bolgarskih vojakov plapolala, napravlja meni in mojim tovarišem veliko veselje. Ministrski svet se klanja pred zmagoslavni zastavami, ki so popolna opora politike za narodni zedinjenjem.

Z zavzetjem Niša se odpira Avstro-Ogrski prosta pot po železnici iz Beograda v Sofijo. Nemški oddelki v smeri iz Paračina bližajo se mestu Aleksinac, da si podajo tam roke z bolgarsko armado, prodirajočo z južne strani od Niša.

Od severa pa kljub slabim cestam z naglico prodirajo avstro-ogrške in nemške čete. Na obeh straneh Moravice, ki se steka v Moravo, so naši oddelki vrgli sovražnika z višin severno od Ivanjice in si tako odpirajo pot proti Sjenici v Novempazarju. — Nemške čete generala pl. Kövessa so na obeh straneh Kraljeva izsilile prehod čez Moravo in po hudem boju zavzele Kraljevo. Tam so uplenile 130 topov.

Vzhodno od tam so prodirale avstro-ogrške čete in zajele 481 mož. Te čete napadajo višine južno od Kraljeva. Armada generala von Gallwitz je dne 6. t. m. ujela 3000 Srbov, zaplenila nov angleški poljski top, več natovorjenih municijskih voz, dva oskrbovalna vlaka in mnogo vojnega materijala.

Med Kraljevom in Kruševcem je zapadna Morava na več mestih prekoračena.

Kruševac je bil že v noči od 6. na 7. novembra zaseden. Ujetih je bilo nad 3000 Srbov; nad 1500 so jih našli ranjenih v lazaretih. Plena je 10 topov, veliko streliva in materijala in oskrbovalnih zalog. V dolini južne (Binačke) Morave so čete korakale že skozi Praskovče in prodirajo proti Aleksinacu.

Če pogledamo na zemljevid srbske države pred balkansko vojno, vidimo, da je le še prav majhen, neznamen del stare srbske države zaseden od srbske armade. Pa tudi večji del Macedonije je zaseden od bolgarskih čet. Bolgari preko prelaza Kačanik prodirajo proti Kosovemu polju in ogrožajo srbsko umikanje proti Črni gori. Tukaj je srbsko upiranje očitno silnejše kakor na drugih bojnih črtah. Francoske čete stoje ob črti Bitolj—Prilep—Krivolak. Njihov poizkus, potisniti Bolgare proti severu, se ni posrečil. Pri Krivolaku so jih bolgarske čete vrgle zopet nazaj čez Vardar.

Srbi pravzaprav dosedaj še nikjer niso sprejeli velike bitke, ampak le z močnimi in trdovratnimi zadnjimi četami poizkušajo zadrževati prodiranje naših in zavezniških čet. Pri Nišu je bilo pričakovati glavne bitke, pa tudi tam

Podlistek.

Zadnji dnevi kadeta Bernarda Jerana.

Spisal Jos. Verhnjak.

(Konec.)

Še tisti večer je dobil Bernard Jeran tri knjige: Kampanerthal, nemško izdajo Nove Zaveze in kratko razpravo o milosti. Radoveden je bil Bernard, kaj mu bode poiskala. In sedaj, ko je imel knjige, ni bil preveč presenečen, bile so pač po njegovem okusu. Do šestega razreda je bil Bernard še veren, veren kot so verni nedolžni otroci; a v tem letu so mu prišle v roke Büchnerjeve knjige, in duša mu je jela veneti.

Ko je stopila Beata popoldne naslednjega dne h kadetoma, je našla Jerana dokaj slabšega. Ogru je prinesla madjarsko izdajo: bratje Karamazov. Bernard je že težko čakal, da bi prišla. Kako je bil vesel, ko se je vsedla stara dama zopet k njemu! Udano se ji je jel zahvaljevati:

„Veliko dobroto ste mi izkazala s knjigami, gospa Beata. »Kampanerthal« sem bral; knjiga je protestantska, ne?“

„Dà, mi katoličani še nimamo knjige, ki bi govorila v tako visoki krasoti o neumrljivosti duše. Torej Vam ugaja? Vedela sem to.“

„Ugaja, gospa, in ne vem kako, a nič mi ni več grozna misel na mojo skorajšnjo smrt. Dà, v kratkem se bo selila duša na oni svet. A, danes, gospa, govorite mi o Jezusu! Mnogo pridig sem slišal kot dijak, morala njegova mi je torej znana, a duša, iz katere izvirajo te za-

povedi, mi je tuja. In vendar je potrebno, da Ga človek prej spozna, predno da Ga more vzljubiti in mu služiti s popolno udanostjo v osrečujoči pokorščini. Na univerzi sem bral mnogo o Njem, postal mi je vsled tega le še bolj nejasen. In včeraj ste prišla Vi, in ko sem slišal Vas govoriti, sem si rekel takoj: Ta ti bo vedela pripovedovati o Jezusu.“

Nekaj časa sta molčala. Varenj je bila prepričana, da postane ta mladi bolnik še učenec Zveličarjev. Vedela je, kako vabi z nepremagljivo silo Jezus takšne k sebi. Vedela je tudi, da je zadnji činitelj prerojenja milost in neslišno je zašepetala vročo molitev: Daj milost, o Gospod! Praznična tišina je vladala po sobi, ko je vzela Beata Sveto pismo v roke in pričela brati evangelij sv. Janeza: V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Bog je bila Beseda.

In brala je iz govorov Gospodovih in iz njegovih prilik. O, dobro je poznala te velike in sladke in silne besede božje in trepetala je vedno, če jih je brala. Primerjala je besede večnosti z modernim življenjem. Razumela se je na to življenje; bila je umetnica, in odprte so ji bile globočine človeškega srca.

Beata je brala in Jeran je poslušal, poslušal, kot se poslušajo samo enkrat v življenju in prvičkrat v življenju je slišal ob koncu svojega življenja, da je pri Jezusu vse to izpolnjeno in že zdavnaj uresničeno, po čem hrepeni človek, če zahaja solnce, ko se vlega mrak po dolini, kar gleda duša v najsvetejših sanjah...

Beata je bila končala. Jeran je ležal tih in nepremičen, in velike njegove oči so bile od-

prte in so sijale. Brezšumno se je pisateljica vzdignila, in tedaj se vzdrami tudi bolnik in vzame njeno ovenelo roko in jo poljubi spoštljivo, kot se poljubi v veliki hvaležnosti roka materi.

In ko se je Beata od njega poslavljala, se je pripognila bliže k njemu in ga še tiše vprašala: smem Vam poslati duhovna...?

In Jeran ji pogleda v oči. In bil je to pogled tako resen in velik, da se je zarosilo oko stare žene: „Prosim, pošljite!“

Čez tri dni je bil Jeran mrtev. Beata Varenj je napisala pismo njegovim starišem v Gornji grad ter jim pravila o zadnjih dneh dragega Bernarda.

Padlemu bratu Ferdinandu na grob v tujini.

Danes je vseh mrtvih dan,
pred mano širna grobov plan,
in mnogo lučic tu blišči
in mnogo solz vre iz oči.
Le tam v daljnih tujih krajih,
tam v grodskih poljskih gajih
tam grob zapuščen mi leži,
na njem še lučka ne gori.
In v grobu tem počiva brat,
objokovan stotisočkrat.
Ni cvetke, da bi grob krasila,
in lučke ne, da bi svetila;
a lepše kot bi vsaka cvetka
lavorjev venec te opleta,
in lepše kot bi vsaka sveča
obseva zdaj te rajska sreča.
Na zemlji tu pa mnogo src
ti lučko danes je prižgalo,
v ljubezni zvesti mnogo src
nanovo bode vzplapolalo.

M. L.

niso pripravili glavne obrambne postojanke, kakor se poroča iz vojnega tiskovnega stana. Izprva so Srbi pri tem umikanju imeli še več sreče; sedaj pa je začelo njihovo umikovanje očitno občevati. To dokazuje plen 130 topov v Kraljevu, ki jih srbska armada vsled hitrega prodiranja nemških oddelkov ni mogla več spraviti na varno, kakor je to stovila na pr. pri Kragujevcu in, zdi se, tudi pri Nišu. Umikanje ovirajo najbrž tudi dolge vrste srbskega civilnega bivalstva, ki zapuša Srbijo in beži.

Srbi se čutijo preslabe, da bi se mogli spustiti v veliko, odločilno bitko, v kateri bi bili za vedno poraženi. Tako se še oprijemljejo zadnje bilke pri potapljanju srbskega naroda, upa na francosko-angleško-rusko pomoč, in se umikajo. In zato tudi ni verjetno, da bi na Kosovem polju sprejeli bitko, ki bi ravno na istih tleh, kakor pred 526 leti, vdrugič odločila usodo srbske države.

Drugo vprašanje je seveda še, če se bo srbska armada sploh mogla izviti objemu naše armade od severa in bolgarske od juga v Novempazarju in se rešiti na črnogorsko ozemlje, kjer bi se potem nadaljevali boji. To bi bil drugi in najbrž zadnji del bojev srbske armade v svetovni vojni.

Dve angleški diviziji izkrcani v Solunu.

Pariz, 8. nov. (Kor. ur.) „Petit Parisien“ poroča iz Aten: Angleški poslanik v Atenah poroča, da ste dve angleški diviziji med potjo proti bolgarski bojni črti, druge čete da bodo sledile. Nadalje se poroča, da četverozeva vsak dan pošilja 15 do 18 vlakov s četami iz Soluna na fronto.

Število francoskih in angleških čet.

Kodanj, 7. nov. (Kor. ur.) „National Tidende“ poroča iz Petrograda: Po sem došli poročili so angleške in francoske čete na Balkanu sedaj dosegle število 150.000 mož. Ker to število ne zadostuje za krepko ofenzivo, se pričakuje nadaljnih ojačenj iz Angleške, Francoske in Rusije.

Položaj v Srbiji.

Kodanj. „Politiken“ poroča iz Pariza: Tukajšnji krogi smatrajo položaj Srbije za zelo resen, četudi ne obupen.

Bolgarski uspeh proti Francozom.

Berolin. „Tägliche Rundschau“ poroča iz Sofije: Bolgari so se z veliko silo obrnili proti francoski bojni črti. V bližini Rabrova so predrli francosko postojanko in prisilili sovražnika k hitremu umikanju. Francozi so bili ravno pri tem, da se ukopljejo. Bolgari zasledujejo sovražnika.

Italijani izkrcajo čete v Albaniji?

Lugano, 7. nov. General Gourand je došel v Rim, ko je bil izročil Cadorni v glavnem stanu veliki križec in generalu Porro veliki častniški križec častne legije in je bil tudi sam prejel veliki križec Mavricijevega reda. Od italijanske strani se še ni potrdila vest, da se Gourand, ki je v vojaških ekspedicijah merodajen in baje dobro pozna razmere na Balkanu, posvetuje z italijanskim vojnim ministrstvom o podjetjih v prilog Srbom preko južne Albanije.

Pomoč Srbiji.

Milan, 9. nov. „Secolo“ poroča iz Aten: V Solun je došel oddelek iztočne mornarice pod admiralom Rubek. V Srbijo je zavsem dospelo 70.000 francoskih in angleških vojakov. Francozi so v Babuni dobili zvezo s Srbi in zamorejo tako skupno delovati, da se Bitolj zaenkrat zdi popolnoma zavarovan. Francozi prodirajo zapadno od Vardarja proti Kavadarju in korakajo preko reke Crna. Severozapadno od Gjevli držijo Bolgari proti Francozom in Angležem le še vas Pramanli. Srbi drže izhod soteske Babuna in Bolgari poizkušajo, obkoliti jih z napadi na krilu.

Boji s Črnogorci.

Obenem s prodiranjem v Srbijo so se iznova vneli tudi boji ob črnogorski meji južno od Avtoveca, pri Višegradu in vzhodno od Trebinja. Tam so avstroogrške čete v naskoku zavzele Ilinobrd in s tem prodrle glavno črnogorsko postojanko. Tudi pri razvalini Klobuk je bil sovražnik vržen. Črnogorci so poizkušali, da pride nazaj v zadnjih dneh iztrgane jim postojanke. Njihovi napadi so se izjalovili. Naše uradno poročilo od 9. t. m. pravi, da je položaj na črnogorski meji neizpremenjen.

Rim, 8. nov. (Kor. ur.) Črnogorski generalni konzulat poroča sledečo uradno brzojavko od 7. t. iz Cetinja: Boj pri Grahovu v Hercegovini je 5 t. m. trajal ves dan z veliko besnostjo. Sovražnik je večkrat napadel, da bi se polastil naših postojank. Ni se mu posrečilo; pač pa je bil z velikimi izgubami vržen nazaj. V teh bojih na

hercegovski meji smo vzeli sovražniku štiri poljske topove, štiri strojne puške, tri telefonske aparate, en žaromet, 70 konjev, 100 pušk in 100.000 patronov in ujeli dva častnika in 340 vojakov. Črnogorska armada v Sandžaku je uplenila štiri poljske topove, tri strojne puške, 600 pušk, 700 potrebščin in reči in množino streliva in ujela šest častnikov, tri zdravnike in nad 800 vojakov. Na drugih frontah se je razvil topovski boj.

Albanci zoper Srbe.

Iz raznih strani se poroča, da med Albanci vre, zlasti med mohamedanskimi. Pripravljajo se zoper Črnogoro, Srbijo, pa tudi zoper Esad pašo. Dobro oborožene bande so se združile v tri glavne oddelke, ena da koraka proti Prizrenu in Novipazarju, druga proti Cetinju in tretja proti Draču. Proti Srbiji je pripravljenih kakih 20.000 mož. Tudi v Skadru so se že spoprijele črnogorske čete in uporni Albanci. Nekaj francoskih vojnih ladij je že odplulo proti albanskemu obrežju. Od druge strani se poroča, da stoji v Albaniji 20.000 Srbov, pripravljenih na vsak albanski napad.

Italijansko bojišče.

Velikanska laška ofenziva ob Soči je končana, brez uspehov in s strahovitimi izgubami. Vršijo se le še manjši spopadi. Najhuje in najdalje so napadali Lahi pri Gorici, ki so jo za vsako ceno hoteli dobiti. Tu so bili naši vojaki več kakor junaki. Hrvatske „Novine“ n. pr. objavljajo o teh bojih z dne 2. t. m. poročilo z goriskega bojišča: „O junaštvu naših se bo govorilo, dokler bo stal svet. Enajst laških polkov (tako so pripovedovali laški ujetniki) skuša prebiti naša dva polka na levem krilu. Tukaj se nahajata dva polka Slovencev in Hrvatov iz Dalmacije. Umazani so do pasu. Neki Slovenec mi je rekel: „Dokler je samo še kos Dalmatinca, se upira Lahu.“ O Slovencih ni hotel reči ničesar, ker je sam Slovenec. Ali to so junaki! Dalmatinci jih hvalijo do nebes: „Močni fantje, navdušeni; vztrajni v ognju do zadnjega diha.“ Oba polka sta potolkla Lahe danes in včeraj. Okopi so polni laških mrličev. To se razume, da so tudi na naši strani izgube.“

Položaj je sedaj neizpremenjen. Več italijanskih napadov na soški fronti, na Zagoro, v Dolomitih, na Col di Lana in Stiefsattel je bilo odbitih.

Rusko bojišče.

Rusi so začeli mestoma hudo napadati, tako ob Strypi v Galiciji, ob Styrn zapadno od Čartorijska, zapadno od Dvinska in zapadno ter južno od Rige. Na teh krajih se vršijo hudi boji, vendar pa ti večji ofenzivni sunki niso velikega pomena in se zdé kakor poizkušanje, obtipavanje fronte, izvzemši pri Rigi in Dvinsku, kjer so Rusi začeli s protinapadi, da bi rešil ti dve postojanki pred Hindenburgovimi napadi. Rusi imajo pri teh napadih tudi precejšnje izgube na mrtvih in ujetnikih. Pri Sienikowcah na pr. so naši ujeli vsega skupaj 50 oficirjev in 6000 mož.

Wolffov urad poroča, da je bila dne 7. novembra potopljena mala nemška križarka „Undine“. Pri patrolni plovbi južno od švedske obali je bila od dveh torpednih strelcev nekega podmorskega čolna zadeta. Skoro vsa posadka je rešena.

Francosko bojišče.

S francoskega bojišča se ne poroča ničesar važnega. Bijejo se le manjši boji. Poročnik Immelman je setrelil že šesto sovražno letalo, angleški dvokrovnik s tremi strojnimi puškami.

Veniselova prizadevanja.

Nov grški ministrski predsednik.

Bivši grški ministrski predsednik in znani diplomat Veniselos se že ves čas svetovne vojne trudi, da bi Grčija posegla v boj na strani četverozeve. Pa zaman. Kralj Konstantin je trden. Veniselos je imel v grški zbornici govor, v katerem je napadal Zaimisevo vlado, češ, da vidi lastno deželo ogroženo po dednem sovražniku (Bolgariji), ki se bo obrnil proti Grčiji, ko bo zdobljena Srbija. Zakaj ne začnemo danes vojne, je rekel, ko bo vendar jutri neizogibna? Ker je med Veniselovo večino in vojnim ministrom prišlo do nesporazuma, je ministrski predsednik Zaimis stavil vprašanje zaupanja.

Pri glasovanju je s 114 glasovi proti 147 glasovom ostal v manjšini. Zaimis je podal svojo demisijo. Kralj pa ni poklical na njegovo mesto Venisela, ampak Skuludisa, ki je star že petinosemdeset let in je eden izmed najbolj spoštovanih grških politikov. Svoj čas je bil zunanji minister in je bil leta 1913 z Veniselom in dr. Streitom na londonski konferenci. Od tedaj

se je popolnoma odtegnil političnemu delovanju. Skuludis nikdar ni pripadal kaki stranki, zato se zdi, da je v tem trenutku primerna oseba. Vsi drugi ministri so ostali na svojih mestih. Iz Sofije se poroča, da bo uspeh Veniselove politike drug, kakor ga je pričakoval. Veniselov načrt je prišel prepozno, ker so grška in bolgarska vlada že preko temeljev grško-bolgarskega sporazuma. Solun ni več sporna točka, in Bolgarija nima nič proti temu, da raztegne Grčija svoje meje proti Albaniji. Vendar pa kriza še ni rešena, ker ima Veniselos za seboj večino zbornice. Morda bo kralj zbornico razpustil, če se bo upirala.

izborna se je obneslo za vojake v vojski in
sploh za vsakega kot najboljšo

bol oblažajoče mazanje

pri prehlajenju, reumatizmu, gihta, infuzenci,
prsnih, vratnih in bolesti v hrbtu

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. essence

Nadomestilo
za **Sidro-Pain-Expeller.** essence

Steklenica krom. — 0,25, 1,00, 2,00 —

Dobiva se v lekarnah ali direktno
v Dr. Richter-ja lekarni „Pri slatnem lovu“,
Praga, I., Elizabetna cesta 5.

Dnevno raspešiljanje.

Iz pisem naših vojakov.

Jurij Gözellt, vrl naš somišljenik z Djekš, nam piše z južnozpadnega bojišča:

Najiskrenejše pozdrave vsem čitateljem „Mira“! Ravno na praznik Vseh svetnikov dobim iz Koroškega dopisnico, v kateri mi je bilo naznanjeno, da me imajo že za mrtvega. Hvala Bogu, danes sem zdrav kot ribica v vodi, čeravno sem od prvega dne italijanske vojne na bojišču. Ne mislite si, da tukaj ljudje radi umirajo: vsakega moraš ustreliti, če se ga hočeš znebiti. Tako so Italijani mislili, da nas bodo kmalu vse spravili v Abrahamovo naročje, ko so nam napovedali vojno, sedaj pa teče že šesti mesec, in mi še vedno dobro stojimo. Tukaj ni najti slabe volje; urar je poleg hlapca, brivec zraven krojača, bodi kmet ali rokodelc, vse se ljubi, in prijatelji smo vsi, naj si bodo Hrvatje, Čehi, Ogri, Nemci, naj si bodo Štajerci, Primorci, Moravani ali Kranjci. Tukaj smo vsi prijatelji, ker vsi branimo domovino, vsi enako trpimo, vsi se enako žrtvujemo. Zato pa so tudi vsi enako spoštovani, in tukaj se nobenega ne zaničuje, če je te ali one narodnosti. Tudi bogokletja tukaj ni slišati. Neki Korošec, ki je bil nekoč uslužben pri Kayserju, je še lani rekel: Kdor na bojišču molji, se mora takoj ustreliti; letos sem ga pa videl strašno goreče moliti in drugi trdijo, da je bil tudi pri spovedi. Strah je dober, sem si mislil. Pa bi bilo tudi dovolj vzroka za strah. Posebno pretekli mesec so Italijani kar blazneli; tako so streljali, da ti mrzel pot šine v kosti.

Kot brigadni biciklist bi mogel pač veliko pisati, kako junaško se drži naše vojaštvo. Dne 17. oktobra sem dobil povelje, da ponese s kolesom nekaj poročil raznim bataljonom v fronto. V naglici se vozim po meni še neznani cesti, ko me ustavi straža. Toda jaz moram naprej, imam povelje od gospoda brigadirja! Pripeljem se v neko vas, za katero se že dolgo bije strašen boj: Nobene duše, razdrapane hiše, pobite šipe, odtrgani vogli, ravnotako pri cerkvi na sredi vasi in na pokopališču. Svet in pot sta mi bila neznana, vse je bilo tiho, vse mrtvo, in tukaj nekje bi moral biti en bataljon. K sreči Italijani niso streljali. Hodim, poslušam in napenjam oči, kje bo kakšno živo bitje. Tako si ljudje doma pač ne predstavljajo vojske. K sreči pride neki sanitetej, ki mi pove, kje da ima bataljonski poveljnik, gospod polkovnik, svojo pisarno. Ni varno hoditi, mi je rekel sanitetej, toda moram. Šel sem počasi naprej in si ogledoval lep dan. Srečno dospem h gospodu polkovniku, osivelemu možu, zelo priljudnemu, ki prebiva že drugi mesec v takem brlogu. Bil je zelo prijazen z menoj. Vprašal sem ga, kod se gre k temu in onemu bataljonu. Vse mi je natančno povedal in pokazal. Po zelo uglašeni stezi sem in tja sam došel na hrib v prijazno vas, ki je izgledala kakor prva. Od daleč že se vidi nova šola, ki je pa vsa razbita. Srečno sem našel vse in se zopet vrnil.

Dne 19. oktobra ponoči sem se moral zopet peljati v fronto. Noč je bila lepa in svetla. Vozil sem se dolgo na desnem zraven trena, in potem sam naprej, ker tren ne sme voziti do fronte. Tja se mora nositi ali voziti na ročnem vozičku. Teško sem našel kraj. Ko sem oddal povelje,

vprašam stražo, kako je danes bilo: Eden je mrtev in leži na nosilnici na pokopališču. Šel sem ga obiskat.

Dne 21. oktobra zjutraj dobim povelje na ravno isto pot kakor prvič. Nisem še prevozil 200 metrov, ko mi prižvižga nasproti granata in trešči v zemljo kakih 10 metrov pred menoj. Od smradu in straha se prekucnem s kolesa, pa hitro se zopet poberem in hajd zopet na kolo. Vsakih šest minut pride navadno po ena, si mislim, ko je zažvižgala že druga. Prijel sem kolo in tekkel od ceste v stran po kamenju, en kilometer naprej. Tako so letele granate, da nisem mogel ne naprej ne nazaj. Šel sem se javit k bataljonu, ki ima tam postojanko, in telefonično naznanil brigadi o svoji nesreči. Od ... do ... popoldne je priletelo ... granat na en sam majhen prostor. Italijan je iskal našo artiljerijo, pa je še do danes ni našel. In tako je zdaj vsak dan hujši in hujši, pa naša artiljerija odgovarja tako pametno, da se je čuditi. Ponoči so navadno pehotni napadi, in tak je bil tudi takrat. Italijani so imeli na Doberdobo ... mrličev. Eden mojih tovarišev je bil že v Srbiji, Galiciji in je zdaj že vdrugič tukaj v najhujšem ognju. Ta trdi, da nikjer ni bilo tako grozno kot tukaj, kjer zmiraj frči kamenje. Posebno pohvalo je dobila od presvitlega vladarja ... kar res tudi zasluži. Mene to še zato posebno veseli, ker vem, da je vmes tudi pet mojih prijateljev Djekšarjev.

Drugače pa nam ne gre tako slabo. Skrbi se za zdravje, snago, perilo, obleko, jed in pijačo, kakor tudi za strelivo. Komaj kanoni potihnejo, si vojaki že zapojejo in vriskajo. Naše življenje se je menda tudi Italijanom in Francozom priljubilo, ker venomer hočejo nad nami s svojimi letali prebivati. Nametali so že veliko bomb, pa niso nobene škode napravili. Civilno prebivalstvo se vrača nazaj. Tukaj mi je samo dolg čas po „Miru“, ki ga že od Velike noči nisem videl.

Z Bogom in na svidenje!

Pismo z bojišča.

Milostiva, cenjena gospa!

Vprašate me, kako živim, kaj sem že vse doživel in zakaj nič ne pišem.

Vse Vam hočem povedati, samo ne vem, kje naj začnem.

Mislite si, zdaj sem se zaril 2 m globoko v zemljo in navrh sem dal nasuti še 1 m prsti. Pa se počutim prav dobro. Samo zebe me še po malem; nimam še peči, a jutri si jo bom dal postaviti. Ves zaljubljen sem v svoj brlog. Zvečer prižgem svečo in se postavim zdaj v ta, zdaj v drug kot in si ogledujem z dopadenjem svoj dom. Da bolj prijazno izgleda, stoji v kotu cela baterija steklenic z različnimi lepimi napismi — celo polne so vmes! — na mizi kup samih časopisov, na deski cela biblioteka knjig. Berem zelo veliko; vse, kar mi pride v roko. Zadnjič sem zasledil novo ime, ki si ga pa je treba zapomniti: Kielland. To je zopet pisatelj po mojem okusu. Ne morem Vam povedati, s kakim zanimanjem in veseljem sem bral droben zvezek njegovih pestic v Reclamovi izdaji! Sploh imajo Švedi in Norvežani veliko dobrih pisateljev. Kielland je menda Norvežan.

Ali poznate Knut Hamsna? Ta piše tudi tako lepo. Še dobro pomnim, kako sem bral prvo njegovo knjigo: Viktorija. Nekdo mi jo je posodil, a tisti večer smo krokali do treh zjutraj.

Kje so časi naših veselih krokanj in lahko-miselne razposajenosti! S težko glavo privandral sem domov. Predno ugasnem, pogledam Hamsna. Začnem brati, berem, berem — do pol osmih zjutraj. Tedaj ugasnem, ker je bilo že itak svetlo.

Na Hamsna me je opozoril bivši moj sošolec D., ki je žalostno končal. Bil je morfinist. Nekega dne je menda vzel preveliko dozo; ko so ga našli, bil je mrtev. Škoda fanta! bil je zelo nadarjen.

Mogoče Vam ni prav, da sem zašel tako na vsem lepem na čisto drugo polje; a glejte, mene že skoro dolgočasi, ako naj govorim o vojni.

Pišem Vam danes dalje. Sinoči me je začelo zebsti v prste in sem prekinil pismo. Schiller je bil gotovo velik pesnik, zakaj svoje drame je baje pisal v mrzli, nezakurjeni sobi!

Danes sem si dal postaviti peč, a nisem prav zadovoljen; vsa toplota mi uide pri dimniku ven, a dim mi ostane v sobi. Zdaj si lahko domišljujem, če sedim v dimu, da mi je toplo. Ne vem še, kako si bom pomagal; treba bo mojega slugo vprašati; ta je sicer neumen človek, a ima dober instinkt. Baje ostanemo tukaj čez zimo; treba se bo zopet privaditi.

Kraji se mi sicer tukaj dopadejo; v južni smeri proti Dnjestru poljana brez mej. Tu in tam vidiš posameznega jezdeca. Na drugi strani velik hrastov gozd, v katerem tiči med drugimi tudi moj polk. Jaz sem se vgnezdil ob robu gozda.

Ob lepih dneh — in teh smo imeli sedaj veliko! — jezdim svojega konja — belca po samotnih stezah in si domišljujem, da sploh ni nikake vojske. Poljski grof me je povabil v goste in sedaj jezdim na lov. Tu in tam zagrmi posamezen strel; včasih udari krogla v mojo bližino: nepreviden lovec!

Čudite se mi, milostiva, kaj ne, da Vam pri-povedujem vse tako idilično?

Ali Vam že nisem omenil, da mene vojna dolgočasi in da mi je uteha, pokramljati s kom, kakor da bi sploh vojne ne bilo?

Mogoče prihodnjič kaj bolj bojovitega.

Ves Vaš udani

f. s.

Fellerjev dobrodejni, bolečine tolažeči rastlinski esenčni fluid z zn.

„ELSA-FLUID“ za raztopilno izplaknitev grla.

12 steklenic franko 6 kron. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Več nego 100.000 zahvalnih pisem.

Domoljubna vojna zbirka kovin.

Prebivalstvu!

Vojna je stopila v svojo zadnjo odločilno stopnjo.

Zmagoviti prapori monarhije plapolajo združeni z zastavami naših zaveznikov čez daljne planjave ruskega carstva.

Napadi našega prejšnjega zaveznika, sedaj našega najzavratnejšega sovražnika, se lomijo na železnem okopu pogorij, na železnem pogumu naših junakov.

Že divja boj tudi zopet tam, od koder je izšel — na jugovzhodu!

Prebivalstvo vseh delov monarhije je doprineslo poleg krvnih žrtev tudi neizmerne žrtve na imovini.

Sedaj naj se še enkrat preizkusi njegova darežljivost.

„Patrijotična vojna nabiralnica kovin“ se obrača še enkrat do vseh onih, ki imajo neporabne ali lahko pogrešljive predmete iz

iz bakra ali medu

s prošnjo, da jih blagovolijo podariti za njene, prebivalstvu že dolgo ne več tuje namene!

Ravno sedaj, ko se kupujejo te kovine od prebivalstva, navdaja marsikoga želja, pokloniti svoj prebitek domovini kot prostovoljni dar, oni nas vse z enako ljubeznijo obdajajoči domovini, iz katere izvira vse naše imetje, naša obilica.

Še rabimo streljivo, še rabimo napadalno in odbijalno orožje, še rabimo pa tudi sredstev, da zamoremo bogato in hvaležno pre-skrbeti naše invalide.

Kdor noče prodati, naj daruje!

Še obstajajo v vseh krajih monarhije za prvotno zbiranje vpostavljeni krajevni odbori, kateri bodo sprejemali vsa došla darila in jih oddajali njih namenu.

Osrednje vodstvo patrijotične vojne nabiralnice kovin.

Kakor je iz predstoječega oklica razvidno, obstajajo v vseh krajih še oni krajevni odbori, ki so bili svoj čas vpostavljeni za „patrijotično vojno zbiranje kovin“. Vsi tej zbirki namenjeni predmeti naj se tedaj kar oddajo v dotičnih nabiralnih prostorih. Če bi posamezni darovalci želeli, te predmete naravnost na Dunaj poslati, se more tudi to storiti in sicer potom poštnine prostih poštnih zavitkov, katere je nasloviti na c. kr. vojni oskrbovalni urad, Dunaj IX., Berggasse 16. Da se ti poštni zavoji poštnine prosto odpravijo, morajo imeti zaznamek „vojna oskrba — darila“.

Darila za vojne ujetnike na Ruskem.

Svojci so bili za naše vojne ujetnike na Ruskem v skrbeh, ker so vedeli za njih silo in pomanjkanje, pa nobene gotove poti do njih ni bilo. Po dolgem pogajanju se je zadnje dni vendar posrečilo najti pot do njih. Ruska vlada je za darila

dala na razpolago brzovlake. Te vlake spremljajo zastopniki švedskega Rdečega križa, ki bodo obenem z Amerikanci in zastopniki ruskega Rdečega križa na licu mesta razdeljevali darila. Tako je poskrbljeno, da vojni ujetniki gotovo dobijo darila. Naša vlada se je te možnosti takoj poslužila; že brzijo polni vlaki z najnujnejšimi potrebščinami v skrbnem varstvu na vzhod, in nadaljna sredstva so pripravljena. Pa ne samo država, tudi srce naroda, ljubezen staršev, žen in otrok hočejo biti pri tem rešilnem delu deležni. Le red pomaga k cilju, le ta pomaga, ki pošlje določene in dovoljene reči na določeno mesto.

Kakor bi bilo lepo, če bi vsako darilo prišlo v roke ravno tistemu, pri katerem se mudijo misli, vendar to ni mogoče. Zato se darila za določene vojne ujetnike ne morejo prejemati. Pa vsi morajo darovati, da bo vsak dobil. Zima je pred durmi, največja naglica je potrebna.

Darovi v denarju se naj pošiljajo na vojnooskrbovalni urad pod označbo „darila za vojne ujetnike na Ruskem“. Kot darila (le v dobrem stanju) se pripuščajo: tople srajce, tople spodnje hlače, volnene nogavice, vezeni telovniki ali sviterji, če mogoče na vratu sklenjeni, tople rokavice, štuceljni, obleka, ki varuje pred mrazom glavo, prsa, kolena, pasovi čez trebuh, šali, žepni robci (brez podob), obrisače, naramnice brez gumijskega milo, zobne ščetki, glavniki, sredstva zoper golazen.

Če bi bile pridejane kake druge reči, zlasti jedila, pijače, kaj tiskanega ali pisanega, bi lahko to povzročilo, da se ves transport pridrži.

Darila sprejemajo: Nabiralnišča vojnooskrbovalnega urada in društva Rdečega križa; kjer takih ni, občinska predstojništva. Od tam se kakor hitro mogoče pošilja na vojnooskrbovalni urad, Dunaj, 9. okraj, Berggasse št. 16, kjer se reči sortirajo v enake zaboje s približno enako vsebino.

Podpisovalci oklica se s svojo prošnjo obračajo tudi na izdelovatelje in tovarnarje imenovanih izdelkov za veliko daril. Darila se bodo javno izkazala. Prodajalci imenovanih daril bodo manj premožnim v ta človekoljubni namen z nizkimi cenami gotovo radi šli na roko in najboljše ko mogoče prodajali!

Poštno pošiljatelj na vojnooskrbovalni urad: Dunaj, 9. okraj, Berggasse št. 16 so pristojbine proste, če imajo na poštni spremnici in naslovni strani zavoja označbo: „Vojnooskrbna darila“.

Ta darila za vojne ujetnike se kot navadno vozno blago pošiljajo po železnici voznine prosto, če se kot „darila za vojake na bojišču“ pristojbine prosto po tarifnem predpisu št. 400 pošiljajo na vojnooskrbovalni urad, Dunaj, 9. okraj, Berggasse 16.

C. in kr. vojno ministrstvo, vojnooskrbovalni urad: Janez Löbl l. r., fml.

Oskrbovalni odbor Avstrijskega Rdečega križa za vojne ujetnike:

Marka baron pl. Spiegelfeld, namestnik izv. sl., tajni svetnik.

Dnevne vesti.

Armadni vrhovni poveljnik na Koroškem. Zadnje dni je obiskal Njega c. in kr. Visokost, presvetli gospod generalfeldmaršal nadvojvoda Friderik koroško fronto in je na več krajih nadzoroval tam razvrščene čete. Deželni predsednik dr. Karol grof zu Lodron je bil od Njega c. in kr. Visokosti sprejet v avdienci, pri kateri se je Visokosti v posebno priznalnih besedah izrazil o patriotičnem, zaupljivem razpoloženju, koroškega prebivalstva, kakor o izbornem zadržanju prostovoljnih strelcev in je pokazal svoje veselje nad povsod mu navdušeno prirejenem sprejemom.

Naše žrtve za domovino. Z južnovzhodnega bojišča je prispela vest, da je umrl v Belgradu g. Robert Slavik, zasebni uradnik in brat odvetnika in deželnega poslanca tržaškega, gosp. dr. Edvarda Slavika. Pokojni je šel cesarja služiti koncem meseca majnika in je bil zadnji čas v Belgradu, kjer ga je 30. oktobra ponoči zadela kap. — Dne 29. oktobra je umrl vsled težkih ran, ki jih je zadobil na južnem bojišču, v Stari Pazovi v Slavoniji dr. Janko Šavnik, nadporočnik v evidenci in odvetnik v Trstu. Kot odvetniški koncipijent je služboval v Kranju in v Ljubljani in nazadnje v pisarni svojega bratranca in svaka dr. Wilfana v Trstu, v čegar družbi je l. 1913. tudi otvoril svojo pisarno. Dr. Šavnik je iskreno ljubil svoj narod in se boril zanj v mirnem in vojnem času. Časten in blag mu spomin! — Na srbskem bojišču je padel 12. oktobra Franc Debevc, posestnik in tesarski mojster v Leskovcu pri Krškem.

Schicht-perilo — Bojno perilo

Cenejši in najboljši način pranja:

Namoči perilo nekoliko ur ali čez noč s pralnim praškom „Ženska hvala“. Peri tedaj daljše kakor običajno. Samo malo mila — najboljša Schichtovo milo znamka „Jelen“ — je še potrebno, da se najlepše perilo dobi.

Prištedi delo, čas, denar in milo.

Ominol je najboljša sredstvo za čiščenje rok, v kuhinji in v hiši.

Dobiva se povsod!

Umrl je v Ljubljani bivši podžupan ljubljanski g. Vaso Petričič, veletržec in posestnik, vitez Franc Jožefovega reda.

Namesto venca na grob č. g. Simna Greinerja je daroval č. g. Franc Uranšek, župnik v Žvabeku, za „Dijaški dom“ 15 kron.

Imenovanja v armadi. Za nadporočnike v evidenci so imenovani črnovojniški poročniki Anton Jeršinovič, dr. Josip Krevl, dr. Anton Gosak in Franc Vuga.

Veleizdajniška obravnava v Banjaluki. Splitski „Dan“ od 4. t. m. poroča: Včeraj se je začela obravnava v Banjaluki proti 156 Srbom vseh slojev iz Bosne in Hercegovine radi veleizdaje. Državni pravdnik predlaga za vse, razen onih pod 20 let starih, smrt na vešalih. Obravnava bo trajala nekaj mesecev. Izmed obtoženih je devet doktorjev.

Velika domovinska požrtvovalnost. Bosensko-hercegovski vojaški oddelek 18/3 je podpisal za tretje vojno posojilo desetdnevno plačo in vojno doklado od 11. do 20. oktobra v skupnem znesku 653 K 90 v, položil to vsoto v gotovini in kot ustanovo za „popolnoma pohabljeni koroške vojake iz sedanje svetovne vojne“. To velepatriotično čustvovanje bosenskih in hercegovskih vojakov in delavcev iz naših najmlajših dežel za pohabljeni Korošci je ginljiv dokaz, kako se vsi narodi in narodnosti naše monarhije čutijo nedeljivo skupne in edine, kažoč svoje spoštovanje do našega presvetlega vladarja. V imenu pohabljenih Korošcev bodi temu vrlemu bosensko-hercegovskemu vojaškemu delavskemu oddelku izrečena prisrčna zahvala!

Dr. Janko Kotnik piše iz ruskega ujetništva: Uglič, 5. X. 15. Dragi gospod urednik! Včeraj dobil od Vas karto od 20. VIII., danes od 18. VI. Srčna hvala za domovinske pozdrave! Sedaj je vsaka črka, napisana iz daljne domovine, polna življenja in zlata vredna. Daj Bog skoraj konec in blagi mir! Varujte mater domovino, da je ne najdemo raztrgane in onečaščene, kadar se vrnemo v njeno sladko naročje. Prav lepe pozdrave vsem znancem in prijateljem! Telo je zdravo, srce pa bolno od velikega hrepenenja po domovini. Srčno pozdravlja udani dr. Janko Kotnik.

Kobaridel! Vsi begunci iz Kobarida, Bovca in okolice naj mi naznanijo svoje naslove. Obenem naj vprašajo za pogrešane ude družine. (V ta namen je priložiti znamke 30 v za odgovor.) Enako se zahtevajo novice in naslovi vojakov. Na ta način bo vsak izvedel o svojcih. — Ivan Gabršček, učitelj, Dolina pri Trstu.

Za častnega doktorja je pravna fakulteta zagrebškega vseučilišča izvolila generalnega polkovnika nadvojvodo Evgena in generala infanterije Borojeviča.

Za nadporočnika sta imenovana črnovojniška poročnika dr. Pavel Pestotnik in dr. Rudolf Sajovic.

Za promet s poštnimi nakaznicami. Od 8. t. m. se je za plačevanje v Švico določilo, da se za 100 frankov zaračuni 131 kron.

Odlikovan koroški orožnik. Okrajni stražmojster Šimen Steinberger, ki je bil že meseca junija za junaško zadržanje pred sovražnikom odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo I. razreda, je bil zopet odlikovan z zlato hrabrostno svetinjo. Izmed orožnikov deželnega orožniškega poveljstva št. 14 na Koroškem je Steinberger prvi, ki je bil odlikovan z zlato hrabrostno svetinjo.

Obsojena vohuna. S pravomočno sodbo c. kr. domobranskega sodišča petega armadnega etap-

nega poveljstva je bil trgovec Franc Petrič iz Ljubljane obsojen v smrt na vešalih zavoljo zločina ogleduštva v smislu § 321 vojnega kazenskega zakona, kazni pa se je v smislu § 416: 5. V. k. p. r. izpremenila v usmritev z ustreljenjem in se je izvršila dne 2. novembra t. l. Z isto sodbo je bil obsojen trgovec Alojzij Rasberger na 15letno težko poostreno ječo zavoljo hudodelstva proti vojni moči države v smislu § 327 (V. k. z.).

Denar je izgubil nekdo v nedeljo 31. okt. v trgovini s papirjem g. Vajncera na Velikovski cesti. Dotična oseba, ki je znana samo po zunanem, naj se oglasi v trgovini.

Morilec orožnika Martin Zupet prijet. Dne 5. t. m. zjutraj je bil pri Žumberku ob hrvatski meji nevarno obstreljen morilec orožnika, l. 1884. rojeni Martin Zupet. Pobegniti je nameraval na Hrvatsko. Aretirala ga je orožniška patrolja iz Spodnjega Suhora in ga prepeljala v Metliko. Zupeta prepeljejo v Ljubljano, da ga sodi vojaško kot naglo sodišče. Pri njem so našli 400 kron denarja, osem prstanov, dva samokresa s strelivom. Zupet je bil že štirikrat kaznovan zaradi tatvine, javnega nasilstva in postopanja. Dvakrat je bil obsojen v šestmesečno ječo. Delal je tudi že v Ljubljani kot prožni delavec. Išče ga tudi ljubljansko deželno sodišče radi vlovov v župnišča in radi dvakratnega posilstva. Njegov tovariš Štrukelj še ni prijet in se še klati okolu Trebnjega in St. Ruperta. Upa se, da stroga roka pravice kmalu prime tudi Zupetovega sokrivca Štruklja.

Dopusti za strojevodje in kurjače poljedelskih strojev. C. in kr. vojno ministerstvo je strojevodjem in kurjačem poljedelskih strojev dovoljeni dopust do 30. oktobra podaljšalo do dne 30. novembra. Za ta podaljšan dopust ni treba kake nove prošnje. Odbranim strojevodjem in kurjačem, ki so kot taki zaposleni in še niso šli k vojakom, se more njihov vpoklic v vojaško službo odložiti do dne 30. novembra. Tozadevne prošnje je treba vložiti pri političnih okrajnih oblastih.

Masirajte vrat od zunaj in grgrajte od znotraj s Fellerjevimi bolečine tolažečim rastlinskim esenčnim fluidom z zn. „Elsa-fluid“. Pri prehlajenju to dobro stori. 12 steklenic franko 6 kron. Več nego stotisoč zahvalnih pisem. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). (e)

Listnica uredništva.

R. D. v šk. L. O Vašem vprašanju se nam piše: Res je, da Lahi pravijo živemu srebru ne le: „argento vivo“, ampak tudi „Idrárgiro“. Sklepati pa iz tega, da je v imenih znanega rudnika Idrija in reke Idrijce laška — ali dalje segajoč — grška korenika, je povsem napačno. Ako se vzamejo v pretres nekatera krajevna imena sedanje istočne Italije, ki je bila nekaj skoraj izključno slovenska — tako na primer ime velike, proti „jutru“ se raztezajoče gore v Reziji, katero še danes imenujejo „Jutrijnica“ (Lahi so ji dali ime „Pic di Mezzodi“), se pride pa do sklepa, da so stari Slovenci reko „Idrijco“ imenovali Jutrijo, ker ta reka priteka v Sv. Lucijo od jutrove strani in oddaja svojo vodo v Sočo na jutrovi obali te reke. Po tem takim bi se smelo reči, da živo srebro niso našli v „Idriji“, ampak v pokrajini, nekaj imenovani „Jutrija“.

Štedite z milom! Ta potrební opomin ni treba naših gospe vznemiriti, ker se z uporabo Schichtovega pralnega praška „Ženska hvala“ prištedi dosti mila, brez da perilo ali njegov pogled trpi. Ta popolno zanesljivi pralni prašek prištedi pri čiščenju perila ne samo milo, ampak tudi delo, čas in denar. Dobiva se povsod.

Ali ste že pridobili „Miru“ — novega naročnika? —

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškate hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 4-50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porčijo zastoj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživilja in ga ne opoiji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grolloh, Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

Gostilna

p. d. pri Šoštarju v Globasnici

se da takoj pod ugodnimi pogoji v najem. V hiši je več prostorov za ugodno stanovanje ter lep sadni vrt.

Nova izdaja! Haring, Grundzüge des katholischen Kirchenrechtes, 2. predelana izdaja. V elegantni izvorni vezavi K 18.—. Naročila na knjigarno „Carinthia“ sv. Jožefovega društva v Celovcu.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opremi, **dobro blago in poceni.**
Plašči za cerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in stole zelo ceno.
Šmizete v različnih oblikah od 1 K naprej. **Komplet z ovratnim trakom** od K 2.— do K 2-80, kakršen je izdelek.
Bireti v vsakršni obsežnosti po K 3-80, K 4.—, K 4-80.
Rožaste svetilke za večno luč za pamentovani steni.
Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da boste stalen odjemalec
oddelka za paramente, knjigarne in trgovine Jožefovega društva v Celovcu.

Knjigovez popolnoma izvežban, se sprejme. Pismene ponudbe je nasloviti na **Družbo sv. Mohorja v Celovcu.**

Dva učenca

se sprejmeta. Prednost imajo taki, ki so se že učili. **Franc Robač**, mizarski mojster, Šmihel pri Pliberku, Koroško.

500 kron!

Vam plačam, če Vaših **kurjih odes, bradavic, trde kože** ne odstrani Ria balzam v 3 dneh brez bolečin s korenino vred. Cena lončku z zajamčujočim pismom K 1.—, 3 lončki K 2-50, 6 lončkov K 4-50. **Kemeny, Kaschau (Kassa), I.**, poštni predal 12/8, Ogrsko.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.